

Η Σκήτη Βεροίας εόρτασε τον Άγιο Κλήμη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Πέμπτη 23 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας για την εορτή του Αγίου Κλήμεντος Αρχιεπισκόπου Αχρίδος, η κάρα του οποίου θησαυρίζεται στην Ιερά Μονή.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Μαθητεύσας τά ἔθνη Κλήμη σο-φέ, καί κηρύξας τήν πίστιν τήν ἀλη-θῆ, πάντας προσήγαγες τῷ Θεῷ».

Πανηγυρίζει σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία καί ἰδιαίτέρως ἡ Ἱερά αὐτή μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος, τοῦ θαυ-μα-τουργοῦ, τοῦ ὁποίου τῇ σεπτῇ καί χαριτόβρυτο κάρᾳ φυλάσσει ὡς θησαυρό πολύ-τι-μο καί ὡς ταμεῖο ἀκενώτων δωρεῶν.

Πανηγυρίζει ἡ Ἁγία μας Ἐκκλη-σία τόν μαθητὴ τῶν δύο μεγάλων ἰσαποστόλων της, τῶν ἁγίων αὐ-τα-δέλφων Κυρίλλου καί Μεθοδίου τῶν Θεσσαλονικέων, τῶν φωτι-στῶν τῶν Σλάβων, τόν ἅγιο Κλή-μεντα, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο ὑπῆρξε μαθητὴς τους, ἀλλὰ ἀνεδείχθη καί τῶν τρόπων καί τῶν κόπων τους συμμέτοχος. Βάδισε στὰ ἴχνη τους χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τίς δυσκολίες, χωρὶς νὰ ὑπολογίσει τίς ταλαιπω-ρίες καί τοὺς διωγμούς, καί «μαθή-τευσε» τὰ ἔθνη, ὅπως ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνογράφος, κηρύσσοντας τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, κηρύσ-σοντας τὴν ἀληθινὴ πίστη, διὰ τῆς ὁποίας ὁδήγησε τοὺς ἀνθρώπους στὸν Θεό.

Ἐφάρμοσε δηλαδή στή ζωή του ὁ ἅγιος Κλήμης τήν τελευταία ἐντολή τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητές του, λίγο πρὶν ἀπὸ τήν εἰς οὐρα-νοὺς ἀνάληψή του, τήν ἐντολή νά «μαθητεύσουν» πάντα τά ἔθνη, ἐκ-πληρώνοντας μέσα ἀπὸ αὐτήν καί τήν ἄλλη μεγάλη ἐντολή τοῦ Χρι-στοῦ, τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐλαχίστους ἀδελφούς του. Γιατί «πεινῶντες καί διψῶντες» εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού δέν ἔχουν γνωρίσει τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶ-ναι «ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς» καί «τό ὕδωρ τῆς ζωῆς». Εἶναι ξένοι, γιατί βρίσκονται μακριά ἀπὸ τόν Θεό-Πατέρα τους καί ἀπὸ τόν οἶκο του, τήν Ἐκκλησία. Εἶναι γυμνοί, ὅπως ἦταν καί οἱ πρωτόπλαστοι μετὰ τήν παρακοή τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ στὸν κῆπο τῆς Ἑδέμ. Εἶναι ἀσθε-νεῖς, γιατί εἶναι πληγωμένοι ἀπὸ τήν ἁμαρτία, καί φυλακισμένοι γιατί εἶναι δέσμιοι τοῦ διαβόλου.

Καί ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀν-θρώ-πους, πού βρισκόταν «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου» καί ἀγνοοῦσαν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐπισκέ-φθη-κε μέ ἀγάπῃ ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος Κλήμης, καί χόρτασε τοὺς πεινῶν-τες, ξεδίψασε τοὺς διψῶντες, ἐνέ-δυσε μέ τή στολή τοῦ θείου βαπτί-σμα-τος τοὺς γυμνοὺς καί τοὺς κατέ-στησε ἀπὸ ξένους οἰκείου τοῦ Θεοῦ. Θεράπευσε τά τραύματα τῆς ψυχῆς τους καί τοὺς ἀπελευθέ-ρω-σε ἀπὸ τίς προλήψεις καί τίς προ-κα--ταλή-ψεις, ἀπὸ τά πάθη καί τίς δεισιδαιμονίες πού τοὺς κρατοῦ-σαν δεσμίους.

Ὅλα αὐτά τά ἐπέτυχε ὁ ἅγιος Κλή-μης «μαθητεύσας τά ἔθνη καί κη-ρύξας τήν πίστιν τήν ἀληθῆ», ὅπως ψάλαμε σήμερα πρὸς τιμήν του. Γι' αὐτό καί δικαίως τιμᾶται ἀπὸ τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία. Γι' αὐτό καί δικαίως καί κατὰ χρέος τόν τιμοῦμε καί ἐμεῖς καί πανηγυ-ρί--ζουμε τή μνήμη του, «ἀναθεω-ροῦν-τες τήν

ἐκβασιν τῆς ἀναστρο-φῆς» του.

Καί τί μᾶς διδάσκει ἡ ζωὴ τοῦ ἁγίου μας; Μᾶς διδάσκει τὴν ἀνά-γκη νὰ μεταδίδουμε καὶ ἐμεῖς μέ τῇ ζωὴ καὶ τόν λόγο μας τὴν ἀληθινὴ πίστη στοὺς ἀνθρώπους γύρω μας. Διότι ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου «μαθη-τεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» δέν ἀπευ-θύ-νεται μόνο πρὸς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τόν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς. Καὶ δέν μᾶς ζητᾷ ὁ Χριστός νὰ ἀφήσουμε τὴν οἰκο-γέ-νεια μας ἢ τὴν πατρίδα μας γιὰ νὰ κηρύξουμε σέ ἄλλους λαούς τό Εὐαγγέλιό του, ὅπως ἔκανε ὁ ἅγιος Κλήμης, οὔτε μᾶς ζητᾷ νὰ κάνουμε ἀφ' ὑψηλοῦ τοὺς κήρυκες καὶ τοὺς διδασκάλους τοῦ Εὐαγγελίου του, ἐπι-τυγχάνοντας μερικές φορές τό ἀντίθετο ἀποτέλεσμα.

Μᾶς ζητᾷ νὰ προσπαθοῦμε μέ τῇ ζωὴ μας καὶ μέ τό παράδειγμά μας νὰ δίδουμε τὴ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ δίδουμε τὴ μαρτυρία τῆς ἀληθινῆς πίστεως, τὴν ὁποία στὴν ἐποχὴ μας πολλοὶ δυστυχῶς ἀγνοοῦν, συχνά καὶ χωρὶς νὰ τό θέλουν. Μᾶς ζητᾷ νὰ μὴν ἀδιαφο-ροῦ-με γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι βρίσκονται στό σκοτάδι τῆς ἀμφιβολίας, τῆς ἀγνοίας ἢ καὶ τῆς ἀπιστίας, ἀλλὰ νὰ τοὺς προσφέ-ρου-με τὴν ἐλπίδα πού δίδει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς ζητᾷ νὰ ἐνδια-φερόμαστε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας πού κλυδωνίζονται ἀπὸ τοὺς πει-ρα-σμούς τοῦ συγχρόνου κόσμου καὶ ἔχουν χάσει τόν προσανατο-λι-σμό τους καὶ νὰ τοὺς βοηθοῦμε νὰ βροῦν στό ἀπάνεμο λιμάνι τῆς Ἐκ-κλησίας μας καὶ τῶν ἱερῶν μυστη-ρίων τους τὴν πυξίδα καὶ τόν ὁδη-γό πού ἔχουν ἀνάγκη. Μᾶς ζητᾷ νὰ φροντίζουμε ἐκείνους πού ἀναζη-τοῦν τὴ θεραπεία ἀπὸ τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς τους καὶ νὰ τοὺς προσ-φέρουμε τὴν ἀγάπη μας, μεταφέ-ρο-ντάς τους στό θεῖο

πανδοχεῖο, στήν Ἐκκλησία, γιά νά θεραπευθοῦν.

Καί μπορούμε νά τά κάνουμε ὅλα αὐτά, μιμούμενοι τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, ὥστε νά τόν τιμοῦμε οὐσιαστικά καί νά ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία του, ἡ ὁποία εὐχομαι ταπεινά νά σκέπει καί νά προστατεύει ἰδιαίτέρως τήν Ἱερά αὐτή Μονή, πού ἔχει τήν εὐλογία νά κατέχει τήν τιμία καί ὄντως χαριτόβρυτο καί μυρβλύζουσα κάρα του ὡς πολύτιμο θησαυρό καί προστασία.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)